

Trên đồi xưa

Vũ Đức Sao Biển

Ks. Mỹ Sơn - Duy Xuyên - Tháng 6 năm 2015

Chuyện ngày xưa thân ái đã trôi như dòng sông.
Chờ hoài nên sỏi đá cũng long lanh giọt sương.

Rừng thu con suối hát xa nguồn. Về đây trong hoa lá lánh
Chờ hoài nên môi thắm phai hồng. Về đây nghe xa vắng tiếng

xa nổi phồn hoa. Về đây trong dấu yêu quê nhà. Ta
tơ nguyệt cầm rơi. Bài tình ca hát lên cho đời. Thương

đã ôm đàn lên đồi xưa. Khoác áo khinh cừu mà chờ
trắng quê nhà những hoàng hôn. Nơi ấy quê người em lạnh

em. Chuyện tình phiêu lãng bóng mây bay. Màu hoa xưa tím
không? Đàn ta reo đoàn khúc Nam thương. Một đời mong nhớ

ngát đâu đây. Ôi, dấu môi người yêu. Như đóa hoa hàm tiếu. Hời
cổ nhân thôi. Sim chín trên đồi xa. Sim chín trong lòng ta. Xưa

cánh chim hồng em về đâu? Ta vẫn mong chờ vẫn đợi nhau.
hát cho người câu tình ca. Nay hát cho mình câu biệt ca.

Tìm lại trong bát ngát dư âm. Một tình yêu đã hóa trăm năm.
Tìm lại trên cỏ tháp xanh rêu. Mùa thu sang tiếng hát cô liêu.

Bao thoáng hương hồn nhiên. Bao phút giây thân tiên.
Những cánh sen hồng tươi. Vẫn ngát hương người ơi.

Ngàn vì sao lấp lánh những đêm khuya đầy sao. Vì sao em đang ở phương
Đàn chùng dây long phím mấy mươi năm đã qua Về đây trong sương khói quê

nào. Giật mình nghe xao xác lá rơi trong vườn
nhà. Người bạn ơi hãy nhớ bóng hoa vẫn còn

khuya. Ngỡ chùng như tiếng chân em về.
đây. Vẫn đẹp như nét mi em dài.